

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARBEU.

ADMINISTRACIO: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIO: RAMBLA DEL MITJ, 20.

LA CANDELERA.

**Si la Candelera plora
lo fret n'es fora.**

**Si la Candelera riu
lo fret n'es viu.**

JO VULL SER DIPUTAT.

Hi fet tart: massa que 'u sè y tindrè d'anár-me'n al llit sense sopar.

Pero consti que jo volia serho de totes las passadas: consti que per serho ho hauria permès tot, tot enterament ¡ho senten? Mirin fins á quin punt arriba 'l mèu afany sobre 'l particular, que jo duch una barba magnífica, una barba negra, rissada, simpática, respectable, una barba que me l' estimo mes que la dona, una barba en fi, que la coneixen tots los aparadors de Barcelona, perque quan passo per l'acera m'hi mirallo.... Donchs hè, si se 'm hagues presentat una comissió d' electors y m'hagués dit:—Convé que aquesta barba vagi á terra—cap á cal perruqué y caygui la barba.

Jo pensava, rumiava, 'm tornava ximple... De nits me revolcava sobre 'l cuixil... ¡Vull ser diputat! ¡Vull ser diputat! me xiulavan las orellas.

Pero passava revista al districte ¡quí't coneix á tú?

Passava revista per la butxaca ¡quan tens per gastarhi?

Pero hi altres medis, hi ha medis mes contundents, hi ha medis que no admeten réplica, hi ha medis mes segurs que la existencia de un conservador espanyol en temps de rebombori. Pensém, rumihém, meditém...

***

Y aixís pensant, rumiant, meditant, han passat minuts y horas y dias; s' han fet las eleccions, los electors han entrat y sortit de las Magdalenas, s'han fet escrutinis y miracles y jo encare no hi trobat la idea.

Are que hi vist lo que ha passat, are la tinch.

Are qu'es tart. Quan fou mort lo combregaren.

Pero 'ls hi asseguro que'n tindrè l'experiencia, y que me'n aprofitaré. Jo vull ser diputat.... ¡ho senten? Vull ser diputat.

***

Vindrán unas novas eleccions, sino de aquí á un mes, de aquí á un any, de aquí dos, de aquí á un quinqueni, y llavors ja 'm coneixerán. ¿No hi ha empreses que fan carrils sense tenir un céntim? Donchs jo m' assentaré al Congrés, m'hi assentaré, pesi á qui pesi.

***

¿Volen saber com m'ho faré? Pero..... sobre tot no 'u diguin á ningú.

En primer lloch comensaré per arrendar lo local de las Magdalenas.

Y aixís com Arquímedes vá dir un dia:—Donéume un punt de apoyo y desquiciaré 'l mon, jo esclamaré:—Deixeume agafar á qui'm fassi nosa y 'm fico l'acta á la butxaca.

Tot lo demés es fácil.

Electors, repartidors de candidaturas, individuos de la mesa.... ¿Voléu anar á las Magdalenas? Donchs feu veure que no sou dels mèus, y ja hi estéu anant. ¿N' hi han d' anar cent, n'hi han de anar mil, hi ha de anar tot Barcelona?

No importa: per tothom hi ha pueste: en un barril hi caben sis ó set mil arengadas, y aixó que un barril es bèn petit. Lo gran qué es tenir una prempsa que apreti sense compassió.

***

Luego vé'l dia del escrutini: 'l dia de la proclamació....

¿Y qué?

¿No vá veure tothom las actas del Abaria? ¿No vá donarse 'l cas de que mentres la que tenia l'Ajuntament marcava 1,900 vots á favor seu, la que duya 'l comissonat no 'n marcava mes que dinou?

Si la del comissonat hagués dit lo mateix que la del Ajuntament, ja'l teniam diputat.

¿Perqué no 'u deya? Vágintho á saber. Lo que jo 'ls asseguro que quan l'acta siga

mèva ho dirá. ¡Vaya si 'u dirá! Lo gran qué es que ja s'ha passat l'aprenentaje.

***

Jo seré diputat!

¡Diputat!...

Y vindrán los amichs, y 'm dirán:—Home, ¿sabs qu'es una indecencia lo que ha passat en tal districte? Y jo 'ls contestaré xiulant.

Y 'n vindrán d'altres y 'm dirán:—L'home que accepta un acta d'aquesta conformitat, no sab lo qu'es vergonya. Y jo xiularé.

Perqué senyors: jo no m' entench d'indirectas. Un pare de la pátria no déu entendreshi: no, de cap manera.

Qui li piqui que s'ho rasqui, com deya l'emperador de Polonia, y 'l que tingares que dirme, que's fassa elegir diputat, que vinga al Congrés y que 'm dirigeixi una interpelació.

Llavors si estich de filis, l' hi contestaré que un diputat no pot rebaixarse. Tot lo mes per cullir l'acta 's rebaixa una vegada; pero una vegada y proa.

P. K.

Una cosa estranya.

Los demócratas de Barcelona havent tret no més que un diputat, hem guanyat tots los compromissaris.

Al veure aixó l'home més impío tè de creure ab los miracles.

La resurrecció de Llatze... la multiplicació dels pans... tot es possible.

Un comunicat del germá de'n Ferratjes, publicat en l' *Iberia*, explica las coaccions que han tingut lloch en Granollers. Diu entre altres cosas que 'l Sr. Villalba tenia presos á 115 electors, y que cridava als més influyents al seu despaig, y 'ls entretenia ab excusas perque no poguessin anar á votar.

Considerin ara que 'l Sr. Ferratjes es de la coalició ministerial, y figurinse que hauria sigut si en lloch de Ferratjes s'hagués dit Abarzuza, Soler y Plá ó Castelar.

Un'altra imitació de la coneguda décima de Calderon de la Barca:

Contan de un carlí que un dia tant los seus instints mostrava, que sols de lo que robava miserable, 's mantenia.

—Hi ha, deya, mes pilleria que la que are gasto jo?— y al girarse.... ¡vá ser ból... trobá resposta veyent que un carlí molt diligent l'hi robava 'l mocadó.

L. T. C.

L'únich ministerial d' Espanya que ha sortit derrotat en las eleccions se diu *Leal*.

En aquest país l'home massa *leal* se penja.

Las senyoras de Madrid cop de firmar exposicions demanant la unitat católica.

Pero senyoras de Déu, agafin la mitja y no 's fiquin en aquestas cosas.

Que no 'u saben que hi ha forats que no poden surgirse?

La senmana passada 'ns reyam de la majoria dels quadros exposats á ca'n Mpntr, perqué, la vritat, n'hi havia de mes lamentables que las últimas eleccions.

Pero aixís com entremitj de tot lo que ha

ocorregut, brilla fins á enlluernarnos lo triunfo de 'n Castelar en lo districte quint, també á ca'n Monter brillavan sobre 'ls demés, un quadro de 'n Gomez, los inimitables de 'n Urgell y 'ls intencionats de de 'n Llobera.

La *Magia nueva* vá estrenarse sense la apoteosis.

Al carrer de Ponent vá haverhi apoteosis y tot.

¡Y una apoteosis que encare hi ha qui no s'ha tret 'l susto de sobre!

A Castelltersol lo dia del escrutini una colla de homes desaforats van esqueixar las actas.

Per Castelltersol no hi lutzavan més que candidats ministerials.

Are 'ls que dihuen que 'l govern aixó... y que 'l govern alló... á veure si callarán.

Si tots dos eran ministerials que més l'hi feya al govern que hi anés l'un com qu'hi anés l'altre?

La *Patria* diu que molts dels diputats elegits no saben parlar en castellá.

Pero bèn tindrán boca.

Ab que menjin no més, Madrid hi guanya.

Un diputat per Barcelona vá dir un dia:

—Jo no soch home de armas tomar.

Bèn vá pendre l'acta.

A un altre diputat l'hi vá dí'l seu sogre:

—Vaja, quan un home pren l'acta d'aquesta manera.... una cosa aixís, s' avisa.

Los datos que'l tercer dia de eleccions varen proclamarse en lo colegi del carrer de Ponent y que 'ls van sentir mes de cent personas, s' assemblan tant als que van sortir en l'escrutini com un ou á una castanya.

La qüestió está ja en poder del jutje.

Si tot lo que sabem se comproba, 's veurá del modo que s'ha procedit en las eleccions de Barcelona.

Y un'altra cosa 's veurá també: se veurá que hi ha homes que per endúrse'n un acta, l'anirian á buscar al fondo de un fimer, escarbant ab las sévas propias unglas.

Y aquests homes per xó duhen livita y barret de copa.

La *Magia nueva* es una cosa magnífica.

Parlo de las decoracions, que no tenen igual ni poden tenir superior. ¡Un bravo á n' en Soler!

Parlo també de la música, qu'es fácil y agradable. ¡Un hurra á n' en Goula!

Parlo aixís mateix del ball, qu'es deslumbrador... ¡Un aplauso á n' en Moragas!

Parlo finalment de l'empresa, qu' ha fet alló de ficar l'olla gran dintre de la xica... ¡una encaixada á n' en Bernis!

¿Y del llibret, qué 'n dirém?

¡Oh: 'l llibret... Ni per llibret de paper de fumar serveix: perque, francament: lo qu'es jo no 'n donaria dos quartos.

Lo Gobernador Sr. Villalva se 'n ha anat.

Cap periódich local s' ha ocupat de la seva marxa.

Ni 'l Brusi, y mirin qu' es molt: ni 'l *Brusi* l'hi ha dit alló de «Las bellas condiciones de su carácter: su espíritu recto é imparcial, le han captado etc., etc.»

En Puig y Llagostera anuncia una obra. Se titula: *La revolución ante la Guardia civil*. Es la primera noticia que tinc de que la Guardia Civil formi part de cap tribunal. A no ser que 'n Puig y Llagostera siga partidari d'aquell sistema qu'empleaven los Mossos de l'Esquadra: —Volia fugir y l'hi hem arreglat 'ls comptes pèl camí.

Llegim en lo *Brusi* del dijous al dematí: «Mentres tant consti que s'han cumplert las nostras prediccions. Las eleccions *no eran posibles* en l'ordre moral, avants qu'en lo polítich. A pesar de tot s'han fet... ¡Dèu vulga que la nostra derrota no siga una trista victoria! Estém viatjant en un tren que descarrila.» Are no falta mes sino saber si en aquest tren hi van gayres cotxes de tercera. Per allò que diu lo *Brusi* en semblants casos: «Afortunadament entre 'ls cotxes estrellats no n' hi ha cap de primera ni de segona classe.»

Desde que s'ha sapigut que l'eminent Castelar anava á combatre l'acta del districte quart, sabem que 'l Sr. Fabra qu' estaba molt costipat, vá posarse á suar de tal manera, que á las dugas horas ja no tussia. Un'altra noticia: Lo Sr. Fabra está aprenent de memoria 'l diccionari de l' Academia. ¡Ay pobre Castelar!

De molt bona gana 'ls explicariam ab tots los pèls y senyals lo que ha passat en lo districte quart. Pero hi ha un refrá que diu: —Al que diu la vritat lo penjan. Per lo tant, ab permís del govern, nos constituim presidents del Congrés, y després de un bon repich de campaneta, exclamém: —«El Sr. Castelar tiene la palabra.»

EN UN BALL DE MÁSCARAS.

—¡Xit, masearital... —¿Qui 'm crida?
—Qu'ets hermosa!... —¿En bona fé?
—¡Quins peuhets!... ¡Quina cintura!...
¡quins brassos!... ¡quin bè de Déu!...
Tréute la careta... —¿Mana?...
—Mira 'm sembla que 't conech.
—Tambè jo... —Potser que sí.
—Y aixó que vas tan cubert.
—Cubert jo? si no duch máscara...
—Y donch qu'es aixó que veig?
—Que vols que siga? Es la cara...
—Tant groixuda... no pot ser.
—Brometas!—No son brometas
soch molt seria... ¿ho tens entés?
—Explicat.
—¿Vols que m'expliqui?
escolta y m'explicare.
—Bè aném á menjá una cosa.
—No menjo ja fá molt temps.
—No menjas? Donchs de qué vius?
—De desenganys.
—Aliment
que 'm sembla á mí que no engreixa.
—No engreixa, però sosté.
—Molt misteriosa 'm semblas:
en definitiva, ¿qui ets?
—Recordas vuit anys enrera,
una noya com un cel
rumbosa, fresca, bonica,
pell blanca, negras ulls,
cabells mes fins que la seda
miradas com los llampechs,
generosa, amable, fina
esclava sempre dels seus?...
—Una idea 'n tinch... —Mentida!
Ideas tú?
—Dona, bè:
vall dir que mitj me'n recorde...

—Que t'n recordas: he crech.
Obscur: si ets alguna cosa
aném á veure... ¿a quí 'u déus?
Vá ampararte, vá fer-te home
fins diputat te vá fer...
—Pero aquesta nena es morta
¡es morta bè 'm sab prou grèul
—¡Mortal!... —Sí: y jo al seu enterro
vaig anar, vevas si 'u sé...
—Digas, ¿a la nit somias?
—No 'u se.
—Averigua' u.
—¿Per qué?
—Es fácil qu'encare dormis.
—Parla clar.
—Hi parlaré.
Tú ets un de tans que renegas
de qui vá donarte 'l sèr
¿Estás ben segur qu'es morta?
¿Vas darli 'l cop tú mateix
que de tal manera parlis?...
—No cridis tant... —Donchs ¿qué tens?
Riu, diverteixe't, disfréssat,
bromeja: no temis res:
ves á Madrid, ves y burlat
d'aquella pobre ignocent
que un dia á tú vá entregarse,
que aixó fá molt caballer...
—¿Vols aná á las Magdalenas?
Donchs continua dihent.
—Adèu y posat careta
que algun dia 'ns trobarem.

Ella vá quedarse al ball;
mes ell no va fé 'l mateix,
que prenent lo sobre-todo
y enfonzantse bè 'l barret
disparat sorti á la Rambla
girantse de temps en temps
fins que topant á un sereno:
—Acompányam, l'hi digue,
No es cas que 'm robessin l'acta
y 'm deixessin al carrer.

J. R.

Gran ball de máscaras en los magnífichs salons de la protecció electoral. Disfrás obligatori.

PROGRAMA.

PRIMERA PART.—Preludi SINFONIA, *Una nit á las Magdalenas*.—WALS, *¡A las urnas!* de Castelar.—AMERICANA: *La pluma de Gacela*, de Balaguer.—POLKA: *¡Corre que te cogen!* de Ferratjes.—TANGO: *El bifech*, de Abaria.—LLANCEROS: *Tots me votan*, de Durán y Bas.—SCHOTICHS: *¡Vol res per Madrid?* de Baró.—RIGOBONS: *Hem perdut lo barret*, de varios electors del districte Quart.

SEGONA PART.—JOTA: *La Policía*, de Villalva.—AMERICANA: *Ya salté*, de Rius y Taulé.—POLKA: *La Casaca*, de Bosch y Labrás.—TANGO: *Bolados y balas de goma*, de Juliá.—LLANCEROS: *Jo soch molt bon liberal*, de Nadal.—SCHOTICHS: *Afartam y digam more*, de Fabra.—GALOP: *Lo carrer de Ponent*, de varios demócratas.

Senyoras célebres:
Las Marianas, las Carolinas, las Filipinas y las Magdalenas.

Ha sortit diputat lo poeta Campoamor.
Fins en aixó ha hagut de ser plagiari.
Primer qu'ell vá sortirne Víctor Hugo.

—Elegeixi: ó llensa aquesta candidatura, ó se'n vá are mateix á las Magdalenas...
—Pero...
—No hi ha peros: elegeixi desseguida que are som en temps d'eleccions.

Lo bisbe de Jaen després de haver firmat una pastoral contra la llibertat de cultos, dedica are las horas perdudas en comentar lo Kempis.
Sempre actius... sempre laboriosos!...
Los uns ab la boina y 'ls altres ab lo Kempis.

En la porta de un colegi:
—Escolti, ¿sabria dirme ahont cau aixó de las Magdalenas?
—¿Per qué? ¿Qué vol?
—Home: m' han agafat un germá y voldria anarlo á veure.
—Oh! es lo mes fácil. Tingui, prengui aquestas candidaturas y cridi:—Candidatura democrática!... y no tinga cuidado que desseguida no faltará qui l'hi acompányi.

Noticias teatrales:
A Madrid estreno del *Mágico prodigioso*.
A Barcelona estreno de *La Mágia nueva*.
Las empresas teatrales sempre buscan la oportunitat de las cosas.

Un periódich diu que en un dels próxims correus te de anar á Madrid lo secretari del govern civil de Puerto-Rico.
Un altre periódich anyadeix:
—¿Vé pèl correu?... Aixís sí que no 'l rebrem pas!

La senyora de un diputat:
—Vaja 't felicito: ¿no véus colomet meü?
Ja ets diputat: ningú t'ho quita. A veure, á veure que 'm regalas.
—¿Qué vols? Demana.
—Tú mateix.
—Vaja: 't regalaré un polisson ¿estás contenta?

Un dels senadors que anava en candidatura 's diu Paz.
Un dels diputats que hi anava's deya Guerra.
Tots dos pertanyen á l'actual situació.
Ab lo qual se demostra que la situació actual no sab si vol la pau ó si vol la guerra.

Lo Sr. D. Fernando Puig vá de Senador.
Lo seu gendre Sr. Fabra vá de diputat.
¿No hi ha cap mes parent en la familia que vagi de ministre?

Un fabricant de rodets y trocas, quan l' hi deyan alguna cosa d'aquestas, responia:
¡Y qué 'us en dono de fill!

N'hi ha que deyan que 'l Sr. Villalva havia vingut espressament per las eleccions.
¡Quina mentida!
Proba.
Lo dia 1 del actual s'han celebrat las eleccions de senadors, y 'l Sr. Villalva ja feya tres ó quatre dias qu'era fora.

Una cosa que vá estranyar á Barcelona.
L'endemá de las eleccions cap periódich vá dur lo resultat del escrutini corresponent al tercer dia.
L'endemá passat tampoch.
Y á horas d' are encare están dejuns de durlo.

Un amich meü molt xistós acoetuma á dir:
Som en lo temps de fer veure las cosas al revés de lo que son.
La premsa ja no s' hauria de dir premsa, sino premsada.

Ha triuflat un diputat moderat que 's diu *Verdugo*.
La pena de mort està assegurada.

Per las Aforas ha sortit en Nadal.
Se comprén.
No hi ha Nadal sense turró.

En l'Ateneo han rebatejat á un dels seus sòcios.

Volén saber com se diu?
D. Camilo Lázaro y Camaleón.
Los padrins del Ateneo tenen molta gracia.

A un diputat:
—Y bè: de ahont será vosté? ¿De la dreta ó de l'esquerra?
—Vol dir en qüestió de parar las mans? Las pararé totas dugas.

XASCO POETICH.

La clara llum de la lluna
per los carrers s'escampaba,
y lo sereno anunciaba
ab sos cant, qu'era la una.
Un que sols pensa ab l'amor,
un que polsa sa guitarra
en honor a una bandarra,
mes ben dit, un trovador,
tréu l'instrument, y ab ma mestra
toca polkas, y ab vèu clara
canta alguna cansó rara
dessota de una finestra.

«Per entre mitj dels arbres
ahont aucells cantan;
per entre las mil perlas
de la rosada;
crème, María,
hi vèu ta hermosa cara
ma fantasia.»

Així l'trovador cantaba,
y encare no hagué acabat,
se vá obrir de bat á bat
la finestra qu'ell miraba.
Surt un bullo y una vèu
que semblava d'angelet,
espera y calla Quimet
vá dirli: y ell, es clar, créu:
s'espera pensant qu'es ella,
quan s'obra l'escala y tpop!
era la sogra que d'un cop
li vá rompre una costella.

A. S. Ll.

Entre dos treballadors:
—Y qué han de fe'ls diputats á Madrid.
—Home: han de fer las lleys.
—¿Pero no dihen que al escrutini hi ha hagut....
—Calla, ney, que passa un de la policia.
—Bè vaja, tens rahó que are 's tenen de dir las cosas al revés.
—Justament.
—Sí, sí, y aixís com avants se deya feta la llei, feta la trampa, are 's dirá:—Feta la trampa feta la ley.

La Vuelta al mundo no ha agradat.
Un bacallané del Born, deya sortint del Circo:
—Nada, nada: roda 'l mon y torna al Born.

Un fet:
En la declaració de cessant que publica la *Gaceta* referent al Sr. Villalba, del càrrech de governador de Barcelona, no hi ha alló de «quedant satisfet del zel é inteligencia ab que l'ha desempenyat».
Si la presós de las Magdalenas haguessen hagut de firmarho, aixó de *satisfets* tampoch ho haurian posat; pero l'zel y l'inteligencia... neguin la llum del sol; pero no poden deixar de regoneixe'l.

Si 'l senyor Fabra volia anar á las Corts, no tenia mes que dirnosho.
Nosaltres coneixem al cotxero que vá á las Corts de Sarria.
Lo viatge val un ral; pero vaja, ab un bon empenyo com lo nostre, també l'hi hauria dut per vuit quartos.

CANTARELLAS.

Si 'm moro d'amor vineta,
digas:—Es ministerial;
fes que'm votin deu ó dotze
y ressucito... *Es probat.*

Avuy, hermosa hi sentit
que tots, Magdalena't deyan:
jo soch democrata... ¿ho sentís?
y no estich per Magdalenas.

Tos ulls mes que ulls son dos llums:
tas miradas, foch, Amparo...
Veyam que hi perdut los mistos,
deixam encendre 'l cigarro.

Perque sempre ab mi somias
si somio ab tu 'm preguntas:
dire la vritat; escoltam:
jo sempre somio truytas.

A. S. Ll.

CUENTOS

Un andalús estava contemplant com tractavan de ferrar á un caball molt guit.
—Deixeulo per mí, va esclamar veient que eran inútils los esforços de tots los qui 'u intentavan.
Y s' agafa á la pota del caball.
Lo caball li venta tal cossa que 'l rebat al mitj del carrer.
L'andalús s' aixeca, y tot espolsantse comensa á mirar per terra com qui busqués alguna cosa.
—¿Qué buscas are? li digueren.
—La cama del caball: l'hi he clavat una estiragassada tant forta, qu'es impossible que no l'haja feta seguir.

En un gran convit hi havia un metje.
Un foraster s' aixecá al arribar los postres, y alisant la copa digué:
—Briudo á la salut de Barcelona.
Lo metje exclamá:
—Com se coneix que vosté no es metje.

En una fonda:
—Mosso, aquest oli 's sent.
—Que vol que li digui? No se l' escolti.

EPICRAMAS

Un xich que á mi sempre 'm deu
—y á fe cap bola no ensarto
exclamava ab alta veu:
—Penjat primer me veureu
avants que demani un quarto.
Y 'l probar que rahó té
no l'hi costa cap apuro,
quan ho dimelt sab perque,
puix ell may demana re,
que al menos no siga un duro.

L. T. C

—De que 't mantens Concepció?
li pregunta D. Maurici,
y ella respongué:—Senyó,
soch minyona de ser-vici.

A. F. O.

ANAGRAMA.

Una tot ne vaig trobar
que vá causarme molt tot
prop de la tot de un arbret
y una tot fou mon dolor.
Un militar que venia
crida «¡que tot, vive Dios!
es un tot de los mas raros
mételo al tot.» Y llavors
jo y ell molt ben aviuguts
á las tot sens mes cansons
ho tirém. Vés, quatre lletras
y aquí tens lector vuit tots.

DOBLÓ

XARADA

En ma prima repetida
veurás un ball:
Lo rector del nostre poble
prima y dos mal
Tè de la tercera y quarta
necessitat
aquell pagés que la terra
vol cultivar.
Ma quarta y seyona juntas
recordaras
si de un fusté per la casa
may has passat.
En despedida, dech dirte
que ma total
llegint ben bè la Campana
la irobarás.

TERESINA Y ANDREA

H.

Quan dos prima al dematí
jo prima estudió la tot,
y m'estich prima al primer
perque dos molta frescor.

FILL DEL CASSOLA.

ENDAVINALLA.

Mon destíno es treballar,
¡ay de mí! sempre picantme;
sempre la boca tapantme
quan de mi tenen d'usar.

JENANI.

GEROGLIFICH.

45 0

400,000 homes

4s

alegrias 14 os alegrias

LAAA

guerra civil tífus miseria

+ 0 -

ARNE

100

(Las soluciones en lo próximo número.)

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR, A CARRECH DE
EPIFANI PERARNAU, ATAULFO, 14
Lopez, editor.—Rambla del Mitj, 20.